

Kredit dospijeva kad je ugovoreno, a ne kad banka pošalje otkaz

Prema stavu Vrhovnog suda RH br. Rev 861/07 revidentove se tvrdnje ne mogu prihvatiti jer bi proizlazilo da kredit, ako ga banka ne bi otkazala, pa iako dužnik obvezu iz kredita ne ispunjava, ne bi dospio cijeli na naplatu sve dok ne bi dospjela na naplatu i zadnja mjesečna rata kredita, a takvi zaključci iz utvrđenog činjeničnog stanja ne proizlaze. To posebno ne proizlazi iz čl. 13. Ugovora o kreditu u kojoj su odredbi stranke odredile kada se cijeli kredit smatra dospjelim na naplatu. Ako bi se i polazilo od toga da odredba čl. 13. Ugovora nije posve jasna, tada bi ju trebalo tumačiti sukladno čl. 100. ZOO, u korist strane koja nije pripremila i predložila ugovor, a to je tuženik, a ne tužitelj, tj. banka.

Zato tvrdnjom da je cjelokupni iznos kredita dospio na naplatu 17. prosinca 1999. godine (po dospelju zadnje rate kredita), tužitelj nije doveo u sumnju dospelje cijeloga kredita na naplatu neisplatom dviju uzastopnih rata kredita, niti zaključke suda o vremenu nastupa zastare utužene tražbine, s obzirom na dospelje koje se seže izvan roka od pet godina, računajući unatrag od utuženja. Stoga je sud pravilnom primjenom odredbe iz čl. 361. i čl. 371. ZOO odbio tužbeni zahtjev banke.